כח: האשה נקנית פרק ראשון קידושין

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

כיון שזכה זה נתחייב בחליפין [ו]דיקא נמי דקתני כיצד החליף שור בפרה או חמור בשור ש"מ ולמאי דסליק אדעתין מעיקרא דמטבע נעשה חליפין מאי כיצד ה"ק [ז]פירות נמי עברי חליפין כיצד החליף בשר שור בפרה או בשר חמור בשור כיון שזכה זה נתחייב בחליפין הניחא [ח]לרב ששת דאמר פירות עברי חליפין אלא לר"נ [ט]דאמר [י]פירות לא עברי חליפין מאי איכא למימר ה"ק יש דמים שהן כחליפין כיצד החליף דמי שור בפרה או דמי חמור בשור מ"ט [יא]סבר לה כר' יוחנן דאמר [יב]דבר תורה מעות קונות ומה טעם אמרו משיכה קונה גזירה שמא יאמר לו נשרפו חיטיך בעלייה מילתא דשכיח גזרו בה רבנן [יג]מילתא דלא שכיח לא גזרו בה רבנן ולר"ל דאמר משיכה מפורשת מן התורה הניחא אי סבר לה כרב ששת דאמר פירות עברי חליפין מתרץ כרב ששת אלא אי סבר לה כר"נ דאמר פירות לא עברי חליפין ומטבע לא קני במאי מוקי לה על כרחך כרב ששת ס"ל:

מתני' רשות הגבוה בכסף ורשות ההדיוט בחזקה [יד]אמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט: **גמ'** ת"ר [טו]כיצד רשות הגבוה בכסף ג' שנתן מעות בבהמה אפי' בהמה בסוף העולם קנה ובהדיוט לא קנה עד שימשוך כיצד [טז]אמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט האומר [יז]שור זה עולה בית זה הקדש אפי' [יח]בסוף העולם קנה [יט]בהדיוט לא קנה עד

מטלטלין בעלמא הוי מליפין ולא מטבע אחת לשמונים דיקא נמי דלאו מטבע אחת לשמונים כו' מאי כיצד ה"ל למיתני כיצד החליף מעות בפרה ומשני ה"ק וכו' ותרתי אחת לשמונים נקט כדרישא מטבע והדר לשמונים שאר מטלטלי ופירי נמי כו' כל מידי דלא הוי כלי פירי קרי ליה לענין חליפין ומשום דפירי שכיחי נקט פירי: **עברי חליפין**. עושין תורת חליפין ולא חמרינן ליה דוקא: **כשר שור**. וכ"ש שור מי [כ]דעדיף טפי דדמי לכלי שמשתמשין בו: **הניחא לרב ששת**. אי"ת למתניתן דקתני כיצד החליף בשר שור בפרה או חמור בשור כיון שזכה זה נתחייב בחליפין הניחא לרב ששת דאמר פירות עברי חליפין אלא לר"נ דאמר פירות לא עברי חליפין מאי איכא למימר ה"ק יש דמים שהן כחליפין כיצד החליף דמי שור בפרה או דמי חמור בשור מ"ט סבר לה כר' יוחנן דאמר דבר תורה מעות קונות ומה טעם אמרו משיכה קונה גזירה שמא יאמר לו נשרפו חיטיך בעלייה מילתא דשכיח גזרו בה רבנן ולר"ל דאמר משיכה מפורשת מן התורה הניחא אי סבר לה כרב ששת דאמר פירות עברי חליפין מתרץ כרב ששת אלא אי סבר לה כר"נ דאמר פירות לא עברי חליפין ומטבע לא קני במאי מוקי לה על כרחך כרב ששת ס"ל: **מתני'** רשות הגבוה בכסף ורשות ההדיוט בחזקה אמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט: **גמ'** ת"ר כיצד רשות הגבוה בכסף ג' שנתן מעות בבהמה אפי' בהמה בסוף העולם קנה ובהדיוט לא קנה עד שימשוך כיצד אמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט האומר שור זה עולה בית זה הקדש אפי' בסוף העולם קנה בהדיוט לא קנה עד

כיון שזכה זה נתחייב בחליפין נקט נמי חליפין לגוקא כמשיכה שמשך בעל המקח את זה ואשמעינן כו' דתומת חליפין כמטלטלין ולמימר דלא"ג לימא מטלטלין בעלמא הוי חליפין ולא מטבע אחת לשמונים: **דיקא נמי**. דלאו מטבע אחת לשמונים: **מאי כיל"ד**. ה"ל למיתני כיצד החליף מעות בפרה: **ה"ק**. תרתי אחת לשמונים נקט כרישא מטבע והדר אשמעינן שאר מטלטלי ופירי נמי כו'. כל מידי דלא הוי כלי פירי קרי ליה לענין חליפין ומשום דפירי שכיחי נקט פירי: **עברי חליפין**. עושין תורת חליפין ולא חמרינן ליה דוקא: **כשר שור**. וכ"ש שור מי [כ]דעדיף טפי דדמי לכלי שמשתמשין בו: **הניחא לרב ששת**. אי"ת למתניתן דקתני כיצד החליף בשר שור בפרה או חמור בשור כיון שזכה זה נתחייב בחליפין הניחא לרב ששת דאמר פירות עברי חליפין אלא לר"נ [א]דאמר פירות לא עברי חליפין מאי איכא למימר ה"ק יש דמים שהן כחליפין כיצד החליף דמי שור בפרה או דמי חמור בשור מ"ט [ב]סבר לה כר' יוחנן דאמר [ג]דבר תורה מעות קונות ומה טעם אמרו משיכה קונה גזירה שמא יאמר לו נשרפו חיטיך בעלייה מילתא דשכיח גזרו בה רבנן ולר"ל דאמר משיכה מפורשת מן התורה הניחא אי סבר לה כרב ששת דאמר פירות עברי חליפין מתרץ כרב ששת אלא אי סבר לה כר"נ דאמר פירות לא עברי חליפין ומטבע לא קני במאי מוקי לה על כרחך כרב ששת ס"ל: **מתני'** רשות הגבוה בכסף ורשות ההדיוט בחזקה [ד]אמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט: **גמ'** ת"ר [ה]כיצד רשות הגבוה בכסף ג' שנתן מעות בבהמה אפי' בהמה בסוף העולם קנה ובהדיוט לא קנה עד שימשוך כיצד [ו]אמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט האומר [ז]שור זה עולה בית זה הקדש אפי' [ח]בסוף העולם קנה [ט]בהדיוט לא קנה עד

מטלטלין בעלמא הוי מליפין ולא מטבע אחת לשמונים דיקא נמי דלאו מטבע אחת לשמונים כו' מאי כיל"ד ה"ל למיתני כיצד החליף מעות בפרה ומשני ה"ק וכו' ותרתי אחת לשמונים נקט כרישא מטבע והדר לשמונים שאר מטלטלי ופירי נמי כו' כל מידי דלא הוי כלי פירי קרי ליה לענין חליפין ומשום דפירי שכיחי נקט פירי: **עברי חליפין**. עושין תורת חליפין ולא חמרינן ליה דוקא: **כשר שור**. וכ"ש שור מי [כ]דעדיף טפי דדמי לכלי שמשתמשין בו: **הניחא לרב ששת**. אי"ת למתניתן דקתני כיצד החליף בשר שור בפרה או חמור בשור כיון שזכה זה נתחייב בחליפין הניחא לרב ששת דאמר פירות עברי חליפין אלא לר"נ [א]דאמר פירות לא עברי חליפין מאי איכא למימר ה"ק יש דמים שהן כחליפין כיצד החליף דמי שור בפרה או דמי חמור בשור מ"ט [ב]סבר לה כר' יוחנן דאמר [ג]דבר תורה מעות קונות ומה טעם אמרו משיכה קונה גזירה שמא יאמר לו נשרפו חיטיך בעלייה מילתא דשכיח גזרו בה רבנן ולר"ל דאמר משיכה מפורשת מן התורה הניחא אי סבר לה כרב ששת דאמר פירות עברי חליפין מתרץ כרב ששת אלא אי סבר לה כר"נ דאמר פירות לא עברי חליפין ומטבע לא קני במאי מוקי לה על כרחך כרב ששת ס"ל: **מתני'** רשות הגבוה בכסף ורשות ההדיוט בחזקה [ד]אמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט: **גמ'** ת"ר [ה]כיצד רשות הגבוה בכסף ג' שנתן מעות בבהמה אפי' בהמה בסוף העולם קנה ובהדיוט לא קנה עד שימשוך כיצד [ו]אמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט האומר [ז]שור זה עולה בית זה הקדש אפי' [ח]בסוף העולם קנה [ט]בהדיוט לא קנה עד

מוסף רש"י

פירות לא עברי חליפין. כל דבר שאינו כלי ואפילו שוה הרבה (ב"מ מז.). אם נתן בהמה בסוחה בחליפין מליפין כמו שנידל לקמן אם אין שוה כלי אינו מחליפין, לח קנו, ואפי כל שכן מפרט לית ליכול נקוט כיעלא (לעיל ח:). דבר תורה מיטות קונות. מכיון שנתן מיטות למוכר אין אחד מהם יכ ל לחזור, דנמירתו מהקדש דכיצד ונתן הכסף וקם לו (גיטין פג.). קל וחומר לנקוח מן הקדשים (ערובין פא.). ובשכר לח קנה (בבכורות יג.). לתי שמא יאמר לו נשרפו חיטיך בעלייה. שנתה לי מיטות עליהן הלכך מוקמינן לה כגון שהלוה מוכר כי היכי לה ימסר נפקיה עלייהו ויעשנה (שלהלן). שלא יתנם לאחרים (ערובין פא.). לתי שנתן מעות. לח מהרמי לליקה נכסים המוכר ש"פרעום שם לח פרעם (שלהלן). אבל אתם מוכן מרעי להו לכיסיהו (חולין פג ב). אמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט. ולי מני למיסבר כתלי מסירתו להדיוט (תמורה כח:). כלומר (ור"ן קלח ב ד"ה ואם) ואם כי יקדיש (ויק' [ו]) מוקי שפתיך ותעשה כאשר (ויק' [ו]) נדבת פיך ב: ד"ה בית זה. הקדש לכ"ק הבית וקדושת דמים סם (חולין קלח.).

תום' ר"י הזקן

מנצע. שלוה מחבירו ולוה פר"ח. מאי ניצד. ה"ג כיצד הה חליף בשר שור בפרה או בשר חמור בשור. ופי' נמי (א) בשר חמור בשור, דבשר מי ראי פירי ולא בהמה בר"ה מקרא פירי ונעשית חי' ופין. כדתנן בהריא (ב"מ ק. א) המחליף פרה בחמור וה"ה וכן המוכר שפחה וה"ה זה אומר ברשותי ילדה וזו אומר ברשותי ילדה. מ"ק שבחה מכר אלמא בר"ה בחייה נעשית חליפין. ד' אפילו לרב נחמן נעל לאו דו' א אלא להגיעא כל דבר ש"ן עושה בו מלאכתו כגון פי' ת. ומשכע היינו טעמא דל"ג עבידי חליפין. משום דד' נתיה אצורתא דצורתא עב דא דכטלא שהמלכות פו' לתה. ור"ש כתב (בב"מ מו ב ד"ה הכי, ע"י"ש) ה"ג כי"ד החליף שור בפרה, ול"ג כ"ש שור לדרב נחמן נעל דו' א כלומר (בהמה ולא כלי) וכ"י ולא בהמה) ולא פירות. ול' נהגיה דהא אמרינן בפרק הז ב (ב"מ מז, א) כהאן כר' יוחנן וקניא בחמא דכשר לכ' נגיא ביה, בחמא לאפוקי מד"ס ששת, ביה אבר רב פפ ג למעוטי מטבע, ולרברי

ר' ג הוראל ואפילקא מדרב ששת דאמר פירי עברי חליפין מטבע נמי בכלל. ועוד אמאי לא אמר למעוטי בהמה. ולדברי ר"ש ור' מתני' בהמחליף פרה בחמור מתוקמא שהחליף פרה שור בפרה* כי היכי דאמר ריש דמים שהם כחליפין אמאי לא אותיב מי' לרב נחמן דפשטא דמתני' לא משמע הכי. והעיקר מה שפירשנו. וכן פירשו הר"ם (מכירה פ"ה ה"ו, ע"י"ש) והרי"ף. הניחא. לכ' כי דקס"ד מעיקרא דאוקימנא למתני' דה"ק החליף בשר שור בפרה קא מיותיב, אבל לשנויא דרב יהודה לא קשיא דשור ופרה תנ' ואפילו רב נחמן (רס"ן) דפירי לא עברי חליפין בבהמה כחייה (מהרי"ן כהרא"ש). ור"ש פירש דאף לרב יהודה קא מיותיב לר' נחמן דאמר פירי לא עברי חליפין ה"ה לבהמה (ומחוורתא) כדחתיבנא. וא"ת לפי' דילן לישני השתא לרב נחמן דה"ק לעולם נמי עברי חליפין כיצד החליף שור בפרה. ול"ל דלהכא לא איצטריך דהואיל וס"ד דמטבע נעשה חליפין כ"ש בהמה אי ז דצדיקא מינה אשמעינן שיש מטבע ניתן בחורת דמים ולא בחורת חליפין שהוא קונה. כיצד החליף דמי שור. שמכר לו שור בג שו הדמים חוב אצלו כשמשך השור אמר לו לוקח פרה יש לי קבל אותה בדמי השור קנה הפרה בכל מקום שהיא כיון שאמר הן דמילתא דלא שכיח היא כדמפרש. מעות קונות. דעת הר"ם (שם פ"ו ה"ד) לא שנא מעות בעין או מעות הלואה כמו שכתבנו בי ריש מקדש [מז]. א ד"ה במכר]. איכא מאן דאמר דוקא מעות בעין קונות שהרי [ב]עבד עברי נקנה בכסף ואם נותו קנוי בכסף ומ"ה קנוי בחמר ועי' תוס' כאן סוד"ה ה"ג במש"כ ומיהו מצינן למדחי וכו' (ד"ז).

מוסף תוספות

א. לטעון משיי ולחזרוש. תוס' ב"מ מו: ד"ה מטבע נמי חשיב כלי לענין חליפין אע"ג דלא חשיב כלי לענין טומאה עי' שיקחנני לשקול כו משקולות. תוס' הרא"ש.
ב. זה אומר ברשותי ילדה וזה אומר ברשותי ילדה דאלמא במשיכה החמור נקנית הפרה דאי בשמשכו שניהם זה חמור וזה פרה ניחוד ולד ברשותיה דמאן קאי. רשב"א.
ג. נ"א וקאמר. תוס' שנ.
ד. (בקמא שם) משך בעל החמור את הפרה ולא הספיק בעל הפרה למשוך את החמור עד שמה החמור לא קנה בעל החמור את הפרה ודייקינן ש"מ חליפין דמקדיר עלייהו לא הוו חליפין והשתא היאך מדקדק משם דילמא הא דלא קנה משום דפירי לא עברי חליפין. תוס' הרא"ש: וכבא נמי דפריקה כגון דאמר ליה חמור בפרה ושלה וכו' דלא משיכה מלייתא אלמא אי לאו הכי קנה ופסחא דמילתא דבא כר"נ ורבינ ס"ל בפירי דלא עבדי חליפין וקי"ל כותיה. רשב"א. ה. ואי לא מוחיב להו בקרקע הוי פשיטא לגבי נורא כדמוכח התם (בב"מ מב.) גבי ההוא דאוחיר ווזי בצריפא דאורבנא. תוס' עירובין פ"א:

תום' ר"י הזקן (המשך)

ממונו לא כ"ש (בכורות יג, א). נשתכר בהמה בראיש מקדש [שם]. ואית דמתרצי דהתם הוא שלא מחמת מכר שהלוה לו יותנן היא. וליתא כמו שכתבנו בהאיש מקדש [שם]. ואית דמתרצי דהתם הוא בחוב שנתחייב לו שלא מחמת מכר שהלוה לו מעותיו להוציאם, אבל נתחייב מחמת המכר לא להוציאה ניתנו וכמעות בעין הם וקני, (הקנין אינו) [דקנין שאינו] מצוי (ו)לא גזרו חכמים, ואית דמפרשי ממני זאת הקושיא שלא משך עדיין השור כשנתן לו הפרה בדמי השור. והעיקר מה שפירשנו, ראע"ג דהאי [איקימנא למאי דס"ד מעיקרא הוא וקי"ל דאין מטבע נעשה חליפין, אפ"ה הלכתא היא בבבלה דלמודא אמרינן מילתא דלא שכיח לא גזרו ביה רבנן. וכן דעת הרי"ף והר"ם פ"ה [ה"ד]. מפרשת. דכתיב את קנה מיד עמיתך ומעות אינן קנות. הילכך לא מצי למימר ופירי עברי חליפין* אלא על כרחיך כרב ששת סבירא ליה, ומהרן הכי ופירי (נמי) עברי חליפין. קנה. כתב בעל ההשלמה אע"פ שאינה שוה כל כך הואיל ונתן מעות אינו חוזר, דהא נבי הדיוט איכא מי שפרע והואיל וגבי הדיוט אם חוזר בו הלוקח איכא מי שפרע וגבי אינו חוזר וכדמשמע מסוף הבריית, וזה אינו כמו שנבאר למטה. אבל מיכר אינו יכול לחזור בו ואפילו לא קבל המעות כדאיתא בית נוחלין (ב"ב קלג, ב) גבי עובדא דיוסף בן יעזר דזבין בניניה ואשכח בה מרגניתא ואמטייה לגזבר דהקדש ואמרה ליה דביתהו לא תשיימה את ואמטייה לגבוה כמסיריה להדיוט.

* צ"ל לא מצי למימר דיש דומים שאם (בחליפין ד"ה).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com